

MINISTERIE VAN LANDBOUW,
NATUURBEHEER EN VISSERIJ

Dir.-Gen. Landelijke Gebieden
en Kwaliteitszorg

Directie Natuur, Bos, Landschap en Fauna

NBLF 92-1850

16 april 1992

DE STAATSSECRETARIS VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER EN VISSERIJ

Overwegende, dat het gebied, hierna te noemen "Schraallanden Utrecht-West", bestaat uit terreinen en wateren die van algemeen belang zijn uit een oogpunt van natuurschoon en om hun natuurwetenschappelijke betekenis en mitsdien vallen onder de begripsomschrijving van natuurmonumenten in de zin van artikel 1, onderdeel b, van de Natuurbeschermingswet (Stb. 1967, 572);

Gehoord de Natuurbeschermingsraad, de Colleges van Gedeputeerde Staten van de provincies Utrecht en Zuid-Holland en de Colleges van Burgemeester en Wethouders van de gemeenten Woerden, Breukelen, De Ronde Venen en Nieuwkoop;

Gelet op artikel 21, eerste en tweede lid, van de Natuurbeschermingswet;

BESLUIT:

- I. Het op de bij deze beschikking behorende kaart SN 122 aangegeven gebied, hierna te noemen "Schraallanden Utrecht-West" dat eigendom is van de Staat, wordt aangewezen als staatsnatuurmonument.
- II. Bij deze beschikking gaat een toelichting die in samenhang met deze beschikking moet worden gelezen.

Van deze beschikking zal mededeling worden gedaan in de Staatscourant.

DE STAATSSECRETARIS VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER
EN VISSERIJ,
voor deze,
DE SECRETARIS-GENERAAL,

A large, stylized handwritten signature in dark ink, starting with a large loop and ending in a long horizontal stroke.

TOELICHTING BEHORENDE BIJ BESCHIKKING NR. NBLF-92-1850

1. INLEIDING

Tot het staatsnatuurmonument "Schraallanden Utrecht-West" behoren de volgende deelgebieden:

- Schraallanden langs de Meye (verder *de Meye* genoemd): gelegen in de polder Noorder Lagebroek aan de veenrivier de Meye in de gemeente Woerden (23,3 ha);
- Armenland Ruwiel (verder *Armenland* genoemd); schraalland gelegen langs de Veenkade ten noorden van Noordeinde in de polder Groot en Klein Oud-Aa, in de gemeente Breukelen (3,1 ha);
- *Kamerik-Teylingens*; schraalland inclusief een kadegedeelte, gelegen tussen de Kameriksche Wetering en Woerdense Verlaat, evenwijdig aan de Lange Meentweg in de polder Kamerik-Teylingens in de gemeenten Woerden en Nieuwkoop (3,1 ha);
- Demmerikse kade en Schraalland langs de Demmerikse kade (verder *Demmerikse kade* genoemd); schraalland inclusief een kadegedeelte, gelegen tussen Vinkeveen en Nieuwer-Ter-Aa, evenwijdig aan de Oukooper wetering tussen de polders Demmerik en Oukoop in de gemeente De Ronde Venen (1,8 ha).

Het Utrechts-Hollands veenweidegebied is een overwegend vlak en open gebied, dat hoofdzakelijk als grasland in gebruik is. Het veenweidegebied, met daarin de vier deelgebieden, ontleent zijn cultuurhistorische waarde onder meer aan het karakteristieke verkavelings- en occupatiepatroon en aan het feit, dat in deze hoofdkenmerken van het patroon sinds de middeleeuwen weinig veranderd is. De instandhouding en ontwikkeling van de - in nationaal en internationaal opzicht - zeldzame begroeiingstypen van de schraallanden is uit een oogpunt van natuurschoon en natuurwetenschappelijke betekenis zeer wenselijk.

2. NATUURWETENSCHAPPELIJKE BETEKENIS EN NATUURSCHOON

2.1. Algemeen

De laatste restanten schraalland in het Utrechtse veenweidegebied met het eertijds veelvuldig voorkomend vegetatietype zijn natuurwetenschappelijk en cultuurhistorisch van groot belang en zijn van (inter)nationale betekenis. Dit vegetatietype met een nat en voedselarm karakter (veroorzaakt door het eeuwenlang gevoerde extensieve beheer) bevat een groot aantal bijzondere plantesoorten.

Niet alleen uit botanisch, maar ook uit faunistisch oogpunt is het staatsnatuurmonument van groot belang. Voor vogels is het staatsnatuurmonument van belang als rust-, broed- en fourageergebied. Ook voor insecten is het staatsnatuurmonument van grote betekenis, speciaal voor dagvlinders.

2.2. Geologie, geomorfologie en waterhuishouding

Het staatsnatuurmonument ligt in een gebied, dat is ontstaan op pleistocene dekzandafzettingen (nu 7-10 meter diep). In het Subboreaal (ongeveer 2200 voor Chr.) ontstond een gesloten strandwallensysteem waar door de stagnerende waterafvoer de omstandigheden voor veenvorming gunstig werden (Hollandveen). De ontginning van deze veengebieden begon in de 11^e eeuw vanaf de hoger gelegen oeverwallen en stroomruggronden. Pas later werden de middengebieden ontgonnen. Door het uitgeven van grote stukken grond ineens en door de systematische wijze van ontginning ontstond strokenverkaveling. Kon bij aanvang van de ontginningen het hoog gelegen veen nog op een natuurlijke wijze afwateren, later werd - door inklinking en oxydatie - een kunstmatige afwatering noodzakelijk. Door deze verlaging is het reliëf in het landschap omgekeerd. Rivieren en stromen klinken niet in en vormen nu hoger liggende linten in het landschap.

Het staatsnatuurmonument ligt op niet verveende gronden. De bovenste laag van de bodem bestaat uit een klei-op-veen pakket (*Armenland*), een kleiige veenlaag of een venige kleilaag. De kaden bestaan uit veen, soms vermengd met klei. In een deel van het staatsnatuurmonument is de veenlaag plaatselijk veraard, onder andere in *de Meye*. Door gedeeltelijke drooglegging, wat inklinking en oxydatie van het veen tot gevolg heeft, vindt nog steeds verlaging van de ondergrond plaats. Daardoor is de vorm van de meeste schraallanden hol. Langs de sloten is het maaiveld relatief hoog en in het midden van de percelen is het maaiveld gedaald of nog steeds langzaam dalende. In deze holle delen kan stagnatie van het regenwater en dus verzuring optreden. Dit heeft een verminderde afbraak en een dikke humuslaag tot gevolg.

De schraallanden zijn de laatste restanten van in de vorige eeuw algemeen voorkomende, extensief gebruikte hooilanden en als zodanig van groot cultuurhistorisch belang. Met name ver van boerderijen afgelegen percelen met een ongunstige hydrologische situatie of percelen die moeilijk beheerbaar waren werden extensief beheerd.

De houtkades werden vroeger gebruikt als landscheiding en zijn derhalve een belangrijk onderdeel van het ontginningspatroon. Hierdoor zijn de kades van landschappelijk en cultuurhistorisch belang.

Het gebied Nieuwkoop, Zegveld en Kockengen met daarin de vier tot het staatsnatuurmonument behorende deelgebieden heeft nog steeds de vorm van het oorspronkelijke ontginningspatroon en is cultuurhistorisch gezien een zeer waardevol gebied (Achtergronddocument Natuurbeleidsplan 'Levend verleden').

De twee grotere deelgebieden *Armenland* en *de Meye*, zijn hydrologisch geïsoleerd van hun omgeving. In deze gebieden is de waterstand hoger dan in de omliggende polders. Wateraanvoer vindt plaats uit respectievelijk de Veldwetering, de Meye en de Landscheidingssloot. Dit water wordt via de langst mogelijke aanvoerweg (biologische zuivering) naar de botanisch meest interessante delen geleid.

Kamerik-Teylingens en de *Demmerikse kade* hebben geen eigen waterhuishouding.

2.3. Flora en vegetatie

De Meye

Het gebied bestaat uit schraalgrasland met op enkele plekken wat elzen- en wilgenstruweel en langs de weg aan de noordwestzijde bossages. Het grasland wordt beschouwd als een van de meest waardevolle restanten van blauwgrasland in ons land.

Langs de slootkanten en op de oevers in het westelijke brede deel van het gebied worden de best ontwikkelde blauwgraslandvegetaties aangetroffen. (associatie van Spaanse ruiter en Pijpestrootje) met soorten als Spaanse ruiter, Blauwe knoop, Blauwe zegge, Sterzegge, Blonde zegge, Harlekijn, Kleine en Ronde zonnedauw, Melk-, Hondsviooltje en Moerasviooltje. Ook vertoont de vegetatie enige trekken van het Dotterverbond met soorten als Veelbloemige veldbies, Grote ratelaar, Rietorchis en Breedbladige orchis. De soortenrijkdom en de samenstelling langs de slootkanten wees vroeger op een stabiele situatie met betrekking tot de vochtthuishouding en mineralenbalans.

Op de middengedeelten van de percelen zijn de meest kenmerkende planten Veenpluis en Klokjesgentiaan.

In de sloten (met relatief voedselrijk water) groeit een soortenarme, vrij dichte vegetatie, gedomineerd door Riet en Lisdodde, soms met Wateraardbei, Duizendknopig fonteinkruid en Bronmos.

Ook komen in het gebied Waterviolier, Moeraszoutgras, Drijvend en Glanzend fonteinkruid en Trilgras voor.

Het zuidoostelijk deel van het gebied is vegetatiekundig gezien minder goed ontwikkeld. Niettemin groeit er veel Spaanse ruiter en Klokjesgentiaan. Vanwege de geringe breedte van het perceel is er veel invloed van externe factoren (eutrofiëring en wegzijging).

In het gebied groeien nog veel orchideeën. In 1990 werden ongeveer 2000 breedbladige en enkele harlekijnorchissen geteld. Ook de Rietorchis komt hier voor. Vermeldenswaard is verder het talrijk voorkomen van Sterzegge, een kensoort van een mesotrafente verlandingsgemeenschap.

Armenland

Dit deelgebied bestaat voornamelijk uit schraal, vochtig grasland dat nog kenmerken vertoont van blauwgrasland. Een beperkt aantal soorten is aspectbepalend: Pijpestrootje, Pitrus, Veenpluis, Biezeknoppen en Kruipend struisgras. Typische blauwgraslandsoorten als Blauwe zegge, Spaanse ruiter en Klokjesgentiaan zijn in kleiner aantal present. De presentie is echter te laag om te spreken van een blauwgrasland-associatie. Deze meest interessante soorten worden voornamelijk langs de slootkanten en op de oevers aangetroffen. In de lager gelegen centrale delen van de percelen komt massaal Veenpluis tot ontwikkeling. Dit is het gevolg van bodemverzuring door stagnatie van regenwater. Enkele vermeldenswaardige soorten zijn Hondsviooltje, Blonde zegge, Sterzegge, Snavelzegge en Tandjesgras.

Kamerik-Teylingens

De kade is vrijwel geheel met bomen begroeid (voornamelijk Zwarte els) en heeft een ruige ondergroei. Langs de kade ligt een schraalland waarin soorten voorkomen als Moerasviooltje, Spaanse ruiter, Blauwe knoop, Moeraslathyrus, Wateraardbei, Padderus en Zonnedaauw.

Demmerikse kade

Het grootste gedeelte van dit gebied bestaat uit een kade, begroeid met elzen-, essen- en wilgenstruweel en heeft een ruige ondergroei. Langs de kade ligt een blauwgrasland (ongeveer 80 x 40 meter) met vele interessante plantesoorten (totaal 86 soorten). Soorten als Blauwe knoop, Blauwe zegge, Pijpestrootje en Tandjesgras komen algemeen voor, maar ook soorten als Tormenit, Padderus, Moerasviooltje en Blonde zegge komen er voor.

In 1984 is een achteruitgang van de blauwgraslandsoorten waargenomen, evenals het vruchtbaarder worden van de grond. Tezamen met een peilverlaging was dit de reden dat een deel van het blauwgrasland in 1987 werd afgeplagd. Op deze lagere delen komen nu massaal Lage zegge en Ronde zonnedaauw voor.

2.4. Fauna

De Meye

Dit deelgebied is vooral in entomologisch opzicht van belang. Het gebied stond bekend om het voorkomen van vijf karakteristieke dagvlinders. Drie hiervan zijn inmiddels verdwenen. De twee resterende soorten kwamen tot voor kort nog vrij algemeen voor: de Zilveren maan en de Aardbeivlinder. In de zomer van 1990 werden deze soorten vrijwel niet meer waargenomen. Herintroductie van enkele soorten wordt overwogen.

Verder is het gebied van belang vanwege de broedende weidevogels. De meer algemene soorten als Kievit, Grutto en Scholekster zijn sinds 1968 vooruitgegaan, maar de Watersnip is in 1989 niet meer broedend aangetroffen. De Wulp broedde in 1975 in de Meye; dit was toen één van de eerste broedgevallen in het westnederlandse weidegebied. Ook in 1989 broedde er een Wulp. Ook de Boomvalk is een broedvogel van het gebied. Als fourageergebied is het gebied van belang voor onder andere Purperreiger en Bruine kiekendief.

Van de zoogdieren zijn onder andere Haas, Hermelijn en sporadisch het Ree aangetroffen. De Meye is een optimaal biotoop voor amfibieën.

Armenland

In het najaar en vroege voorjaar kunnen enige honderden watersnippen in het gebied worden aangetroffen.

Kamerik-Teylingens en Demmerikse kade

Op beide kades broeden enige algemene bosvogels. Van de kades mag worden aangenomen dat deze een belangrijke ecologische verbindingfunctie hebben voor insecten en kleine zoogdieren.

2.5. Natuurschoon

Het staatsnatuurmonument is gelegen in landschappelijk waardevolle gebieden waarvan de hoofdkenmerken worden bepaald door de afwisseling in sloten, hooilanden en kaden. Dit draagt bij aan een hoge mate van natuurschoon. Het staatsnatuurmonument wordt gekenmerkt door de relatieve ongestoordheid en door de rust en fungeert daardoor als rustgebied.

3. BEGRENZING EN EIGENDOM

De begrenzing van alle vier tot het staatsnatuurmonument behorende terreinen en wateren is zo gekozen, dat er per terrein in ecologisch, geomorfologisch en landschappelijk opzicht een samenhangend geheel onder de werking van de Natuurbeschermingswet is gebracht.

Het staatsnatuurmonument is eigendom van de Staat en in beheer bij het Staatsbosbeheer.

- Het deelgebied de Meye ligt op ongeveer 4 km. ten noordoosten van Zegveld in de polder Zegvelderbroek. Het staatsnatuurmonument wordt begrensd door de weg langs de rivier de Meye in het noordwesten (uitgezonderd 3 kleine percelen) en door de Slimme Wetering in het zuidoosten. De overige grenzen worden gevormd door intensief beheerde graslanden.
- Het deelgebied Armenland ligt ongeveer 3 km. ten noorden van Kockengen in de polder Groot en Klein Oud-Aa. Het gebied wordt begrensd door de Veenkade in het noordwesten en door de weg Portengen-Wilnis in het noordoosten. De overige grenzen worden gevormd door intensief beheerde graslanden.
- Het deelgebied Kamerik-Teylingens ligt tussen Woerdense Verlaat in het westen en de Kameriksche Wetering in het oosten in de polder Kamerik-Teylingens. Het langgerekte schraalland bevindt zich aan de zuidoostkant van de kade.
- Het deelgebied Demmerikse kade ligt ongeveer 1 km. ten noordwesten van Nieuwer-ter-Aa in de polder Demmerik, tussen de Veldwetering en de Haanweg. Het schraalland ligt ten westen van de kade.

De situering en nadere begrenzing zijn aangegeven op de bij de beschikking behorende kaart SN 122.

4. ANDERE VAN KRACHT ZIJNDE INSTRUMENTEN

Drie van de vier gebieden maken deel uit van de ecologische hoofdstructuur, zoals aangegeven in het Natuurbeleidsplan (Kamerstukken II, 1989-1990, 21.149, nrs. 2-3).

De Meye ligt in een kerngebied.

Armenland en Kamerik-Teylingens liggen in een natuurontwikkelingsgebied, dat ligt tussen de kerngebieden Nieuwkoopse Plassen en Vinkeveense Plassen. Vooral Kamerik-Teylingens kan als verbindingselement voor allerlei dier- en plantesoorten tussen deze twee kerngebieden fungeren. De Demmerikse kade is gelegen op de grens van een kerngebied.

In het Streekplan Utrecht (vastgesteld op 28 november 1986) worden de landbouwgebieden waarin de vier schraallanden zijn gelegen, aangeduid als "Agrarisch gebied". Ook voor het Zuidhollandse deel is dit streekplan van kracht.

Het deelgebied *de Meye* is gelegen in het stiltegebied Zegveld (Uitwerkingsplan stiltegebieden provincie Utrecht, vastgesteld september 1990).

In het bestemmingsplan Buitengebied van de voormalige gemeente Zegveld (vastgesteld 10 juli 1984) heeft dit gebied de bestemming "Natuurgebied".

Het deelgebied *Demmerikse kade* heeft in het bestemmingsplan Landelijk gebied '72, vierde herziening, van de voormalige gemeente Vinkeveen/Waverveen (vastgesteld 25 juni 1981) de bestemming "Natuurgebied II".

Het deelgebied *Armenland* heeft in het bestemmingsplan Landelijk gebied Kockengen 1989 van de gemeente Breukelen (vastgesteld 5 juni 1990) de bestemming "Natuurgebied".

Het deelgebied *Kamerik-Teylingens* heeft in het bestemmingsplan Natuurgebied van de voormalige gemeente Kamerik (vastgesteld 20 augustus 1975) de bestemming "Natuurgebied". Voor het gedeelte dat inmiddels behoort bij de gemeente Nieuwkoop is nog steeds dit bestemmingsplan van kracht.

5. HUIDIG GEBRUIK EN BEHEER

Het beheer van *de Meye* is gericht op het instandhouden of ontwikkelen van plantengemeenschappen van schrale graslanden, op het behoud als rust- en fourageergebied voor weidevogels en op het behoud van de grote betekenis van de schraallanden voor de entomofauna. Hiertoe worden de meeste delen éénmaal per jaar gemaaid en het hooi wordt afgevoerd.

De schraallanden van *Kamerik-Teylingens*, *Demmerikse kade* en *Armenland* worden éénmaal per jaar gemaaid en het hooi wordt afgevoerd.

Het schraalland langs de *Demmerikse kade* is recentelijk voor de helft afgeplagd.

De bomen van de houtkades worden eens in de 10-15 jaar afgezet.

Alleen de *Demmerikse kade* is opengesteld voor publiek. Alleen in *Kamerik-Teylingens* is het jachtrecht verhuurd.

Belangrijke problemen bij het beheer van de schraallanden zijn verdroging door wegzijging en verzuring. Omdat de schraallanden iets hoger dan of op gelijk niveau liggen als het omringende land en omdat een hoger peil in het staatsnatuurmonument wordt gehandhaafd (voorzover mogelijk), is er aan de randen van de deelgebieden sprake van wegzijging van grond- en/of slootwater. Dit heeft tot gevolg dat - om een hoog peil te handhaven - er meer gebiedsvreemd en meestal voedselrijk water moet worden ingelaten. Dit heeft negatieve gevolgen voor de vegetaties van het gebied. De gevolgen worden teruggedrongen door het inlaatwater een lange aanvoerweg (biologische zuivering) te laten afleggen.

Door de wegzijging naar de omliggende percelen en de te geringe aanvoer van water vanuit de sloten kan er 's zomers verdroging optreden in het midden van de percelen. Dit leidt tot oxydatie en inklinking van het veen. Hierdoor zijn holle perceelsvormen ontstaan, wat in de winter stagnatie van regenwater tot gevolg kan hebben. Vanwege de hoge zuurgraad van dat water kan er verzuring van de bodem optreden, wat een verandering in de vegetatie tot gevolg heeft.

Blauwgraslanden zijn gebaat bij zo constant mogelijke milieu-omstandigheden.

Voor de sloten geldt een schouwplicht.

6. GEWENST BEHEER

Hoofddoelstelling ten aanzien van het beheer van het staatsnatuurmonument is instandhouding en uitbreiding van blauwgrasland- en andere schraallandvegetaties.

Gezien de geschetste problemen, de constante achteruitgang in de schraallandvegetaties en het zeer kwetsbare karakter van de resterende vegetaties, dient gestreefd te worden naar uitbreiding van het staatsnatuurmonument en het inrichten van hydrologische bufferzones rond de gebieden. Ook dient gebiedseigen water vastgehouden te worden. Indien het onvermijdelijk is zal gebiedsvreemd water ingelaten worden. Dit water dient dan zo min mogelijk vervuild te zijn en vooraf gezuiverd te worden. In het beheer dient ook rekening gehouden te worden met de ecologische verbindingsfunctie die de houtkaden vervullen.

Het beheer dat nu gevoerd wordt (éénmaal per jaar maaien en afvoeren, met oog voor differentiatie, geen bemesting, geen beweiding) dient te worden voortgezet.

Kleine landschapselementen en de differentiatie in het beheer dienen behouden te blijven om leefmogelijkheden te scheppen voor allerlei diersoorten.

Het is niet gewenst dat het aandeel struweel zich uitbreidt.

Naast floristische waarden heeft het staatsnatuurmonument ook grote (potentiële) faunistische waarden. Daar waar mogelijk dient in het beheer rekening gehouden te worden met (kritische) weidevogels, winter- en trekvogels, fouragerende watervogels, zoogdieren, amfibieën en insecten. Het gewenste beheer ten aanzien van de waterhuishouding is handhaving van een zo constant mogelijk, hoog waterpeil. Indien nodig voor beheerswerkzaamheden kan voor een korte periode in de zomer de waterstand iets worden verlaagd. Om alle deelgebieden dient een hydrologische bufferzone te worden gerealiseerd.

Sloten dienen éénmaal per jaar (indien mogelijk eens per 2-5 jaar) geschoond te worden.

Gezien het kwetsbare en storingsgevoelige karakter van de gebieden is betreding niet toegestaan. De *Demmerikse kade* kan alleen opengesteld blijven voor publiek, indien geen verstoring van de rust, dan wel aantasting van de natuurwaarden optreedt. Verhuring van het jachtrecht is niet gewenst.

7. RECHTSGEVOLGEN VAN DE AANWIJZING

De wet geeft in artikel 21, derde lid, aan dat het beheer van staatsnatuurmonumenten gericht moet zijn op het behoud of het herstel van het natuurschoon of van de natuurwetenschappelijke betekenis. Voor het uitvoeren van schadelijke handelingen in een staatsnatuurmonument is een vergunning c.q. ontheffing van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij vereist.

Dit geldt in het algemeen niet voor het sinds jaar en dag bestaande grondgebruik in zijn huidige vorm en intensiteit.

Artikel 21, vierde lid, bepaalt dat ten aanzien van een staats-natuurmonument voorts het bepaalde bij artikel 16, eerste en tweede lid, onderdelen b en c, en artikel 17 van toepassing zijn.

Ingevolge **artikel 16** van de Natuurbeschermingswet is het verboden een beschermd natuurmonument te verontreinigen, daarin planten, bloemen of takken uit te steken, te plukken of af te snijden of te vervoeren, dieren te verontrusten, te vangen of te doden of zulks te pogen of in het algemeen daarin schade aan de natuur toe te brengen. Dit artikel is met name gericht op incidentele bezoekers van het natuurmonument zoals recreanten.

Voorzover men handelingen verricht die het gevolg zijn van de uitvoering van een overeenkomst welke men (met eigenaar of gebruiker) is aangegaan vóór de aanwijzing als staatsnatuurmonument (b.v. verhuring van de jacht) geldt dit verbod niet (artikel 16, tweede lid).

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij kan van dit verbod ontheffing verlenen (artikel 16, tweede lid).

Ontheffingen kunnen schriftelijk worden aangevraagd bij het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Directie Natuur, Bos, Landschap en Fauna, Postbus 20401, 2500 EK te Den Haag.

Met behulp van artikel 16 is het mogelijk handelingen die verstoring of schade kunnen veroorzaken, zoals het crossen met motorvoertuigen en/of (brom)fietsen, alsmede het betreden van het staatsnatuurmonument met niet aangelijnde honden, tegen te gaan.

Volgens **artikel 17** van de Natuurbeschermingswet is het verboden, zonder daartoe gerechtigd te zijn, zich te bevinden in of op een water, dat deel uitmaakt van een beschermd natuurmonument, indien op duidelijk zichtbare wijze is kenbaar gemaakt dat de toegang tot dit water verboden is. Dit artikel komt overeen met artikel 461 van het Wetboek van Strafrecht. Ingevolge dit artikel is het mogelijk dat (delen van) wateren, al dan niet voor bepaalde delen van het jaar, afgesloten worden ten behoeve van het behoud of herstel van de natuurwaarden.

8. INLICHTINGEN

De Consulent Natuur, Bos, Landschap en Fauna van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij is gaarne bereid alle gewenste inlichtingen te verstrekken.

Het kantoor van de Consulent in de provincie Utrecht is gevestigd in het Rijkskantorengebouw Westraven, Griffioenlaan 2, Postbus 20030, 3502 LA UTRECHT, telefoon 030-859111.